

РЕШЕНИЕ

№ 2597

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1129** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. Т. З., подадена чрез адв. Е. З., срещу Решение № 20257988 от 23.11.2020 г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110 състав, постановено по н.а.х.д. № 2143/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № НП-00034 от 17.01.2020 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и недопустимо. Основният довод, който се сочи е, че районният съд е отхвърлил възражението за маловажност на извършеното нарушение. Изтъква се, че декларацията е подадена, макар и със закъснение, като промяната в имущественото състояние на лицето е свързана само с промяна в дохода от трудовото правоотношение, в което се намира прокурор З., и вредни последици от закъснението не са настъпили. Посочва се, че причината за неподаването в законоустановения срок на декларацията е пропуск, който се дължи на служебна натовареност. От настоящата инстанция се иска да отмени решението на районния съд и потвърденото от него наказателното постановление. В проведеното по делото съдебно заседание касаторът не се явява и не

се представлява.

Ответникът – Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество депозиращ писмен отговор на касационната жалба, в който изразява становище, че същата е неоснователна и недоказана. В съдебно заседание, чрез С., моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, поради което е допустима. По същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП № 00034 от 17.01.2020г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ на Й. Т. З. е наложена глоба в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ – за това, че в качеството си на лице, задължено да подава декларация за имущество и интереси съгласно чл.6, ал.1, т.44 от ЗПКОНПИ, не е подала декларация за 2018г. в законоустановения срок – до 15 май на 2019г., а е сторила това на 19.06.2019г.

За да потвърди издаденото НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат необходимите реквизити, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, извършването на нарушението е безспорно установено, наказанието е законосъобразно определено в минимален размер и не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Районният съд е извършил дължимата служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление и при безспорно установена фактическа обстановка е направил обоснован извод, че издаденото наказателно постановление е правилно. Съдът подробно е обсъдил възраженията в жалбата, с която е бил сезиран, и аргументирано ги е преценил като неоснователни. Относно твърдението за маловажност на извършеното нарушение районният съд е изложил подробни мотиви защо приема, че конкретното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид. Неговите изводи и съображения се споделят изцяло от настоящия съдебен състав. Районният съд е обосновал, че е налице продължителен период на бездействие от страна на задълженото лице, в резултат на което при закъснение от един месец и четири дни защитените обществени отношения са били засегнати с достатъчно висок интензитет. Продължителността на бездействието само по себе си се явява отегчаващо обстоятелство, което изключва възможността случаят да бъде квалифициран като маловажен. Районният съд е обсъдил и изтъкнатите от жалбоподателката причини за закъснението (служебната ангажираност и натовареност), като правилно е посочил, че те могат да доведат до затруднение, но не и до невъзможност за изпълнение на вмененото със ЗПКОНПИ задължение. Настоящата инстанция споделя и изложеното от СРС досежно значението на липсата на вредни последици от закъснението, поради което не намира за нужно да ги преповтаря.

С голед гореизложеното и предвид наведените касационни основания, касационната

жалба се явява неоснователна и решението на СРС следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София - град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20257988 от 23.11.2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 110 състав, постановено по н.а.х.д. № 2143/2020 г.

ОСЪЖДА Й. Т. З. да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: